

Kuningatarpuoliso Isabellan päiväkirja

RIIKKA NIKKO

**Kuningatarpuoliso Isabellan
päiväkirja**

© 2024 Riikka Katajisto

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8594-2

George Peter Algarin muistolle

1956-2012

Kiitokset

Susanille, Joanille ja äidilleni, ilman heidän apuaan sekä kannustustaan tätä kirjaa ei olisi koskaan syntynyt.

Pyhän Dirthelmin ja provinssin pyhän Gilesin päivänä

1.syyskuuta A.D. 1485

Aurinko hymyili kirkkaasti, kun minun oli lähdettävä rakkaasta kotimaastani Espanjasta. Varhain aamulla pidetyssä messussa olin rukoillut hartaasti Pyhää Neitsyttä antamaan minulle voimia sekä rohkeutta tulevaa tehtävääni varten.

Muutama viikko sitten olin nimittäin saanut tietää, että itse hänen armonsa Englannin kuningas oli kirjoittanut vanhemmilleni ja pyytänyt kättäni avioon.

Ylhäiset vanhempani olivat heti suostuneet hänen

armonsa pyyntöön, sillä Englanti oli arvokas liittolainen sodissa Ranskaa vastaan.

Sinä päivänä olin juuri ollut, yhdessä nuorempien sisarusteni Juanin, Joannan sekä Marian kanssa Burgosin linnassa, Kastiliassa. Rakastimme kaikki Burgosia, sen metsäisiä laaksoja ja jokia, jotka olivat täynnä kaloja, se oli maailman ihanin paikka asua ja sydäntäni särki, jos meidän oli lähdettävä sieltä pois.

Burgos oli minun oma pieni maailmani, jonka ympärillä ei ollut mitään yhtä kaunista.

Leikin yhdessä sisarusteni kanssa linnan käytävillä, kun seuraneitini Amice ilmoitti, että vanhempani olivat kutsuneet minut luokseen. Tottelin oitis heidän kutsuaan ja ihmettelin syytä, miksi he näin yllättäen kutsuivat minut luokseen.

He odottivat minua isäni huoneessa, josta tiesin, että uutiset eivät välttämättä miellyttäisi minua ja juuri siellä sain tietää kosintakirjeestä. Vanhempieni puhuttua he katsoivat minua tyynesti, odottaen vastaustani. Aluksi olin erittäin hämmentynyt tästä tiedosta mutta sitten sanoin lujasti, etten halunnut lähteä Englantiin.

Ylhäinen äitini, kuningatar Isabella raivostui suuresti sanoistani ja ilmoitti tyynen viileällä hallitsijattaren äänellään, että he olivat kouluttaneet minua tätä päivää varten koko elämäni. Minun kuului astua avioon ruhtinaan kanssa ja täyttää velvollisuuteni maatani kohtaan. Lapsena en ollut ymmärtänyt tuon asian merkitystä, mutta nyt sen vakavuus iski minua vasten kasvojani, kuin tuhat lumimyrskyä. Vanhempani aikoivat vastata myöntävästi kuningas Richardin kirjeeseen, vielä sen saman päivän iltana.

Huomenna minua sitten alettaisiin valmistella häntä varten, halusin sitä tai en.

Tähän asti hiljaa ollut isäni tiedusteli enkö haluaisi

viettää toisenlaista elämää kaukana sodista ja murheesta?

Hän tarkoitti etelässä mellastavia muslimeja, jotka vielä

pitivät Granadaa hallussaan. En tietenkään pitänyt

sodista ja kristittyjen veren vuotaminen vääräuskoisten

vuoksi sai sydämeni itkemään, mutta perheeni oli täällä.

”Sinun pitäisi olla iloinen lapseni, kuningas Richard ei

ole vielä vanhuuden haurastuttama ja hän on suuri

soturi”, isäni huomautti.

Hänen sanansa eivät kuitenkaan rauhoittaneet mieltäni.

Halusin juosta pois heidän luotaan ja piiloutua omaan

salaiseen paikkaani, mikä sijaitsi yhdessä luoteistornin

kammiossa mutten saanut poistua, ennen kuin he

antoivat luvan. Äänettömät kyyneleet alkoivat valua pitkin poskiani, lähtiessäni huoneesta. Amice tuli vierelleni ja kysyi mitä oli tapahtunut mutta en halunnut puhua siitä kenenkään kanssa. Nuoremman sisareni Joannan nauravat kasvot vakavoituivat oitis hänen nähdessään minun palaavan heidän luokseen. Iloinen iltapäivämme oli muuttunut yhtä lohduttomaksi, kuin tähdetön talviyö ja kerroin heille raskain sydämin mitä vanhempamme olivat päättäneet puolestani.

”Sinusta tulee Englannin kuningatar, mikä on suuri kunnia”, olivat olleet äitini viimeiset sanat, kun olin lähtenyt hänen ja isäni luota.

Istuimme kaikki neljä syvän hiljaisuuden vallassa, joka kirvoitti lohduttomuudessaan kyyneleet kaikkien meidän silmiimme. Lapsuuteni huolettomat päivät tuntuivat katoavan kuin vapaiksi päästetyt kyyhkysset taivaan loputtomaan sineen.

Kaikkein eniten minuun koski, kun Maria kysyi, että emmekö me näkisi enää koskaan, mikä vaikutti lohduttoman väistämättömältä.

”Milloin sinä lähdet?”, Juan tiedusteli, mikä vain lisäsi ahdistustani.

”Ensi kuussa”, vastasi ja tuijotin sylissäni lepääviä käsiäni.

”Siihen on siis vielä aikaa”, Joanna huomautti

toiveikkaasti.

”Aika menee joutuin”, totesin kuivasti.

Katsoin sisariani ja veljeäni silmiin, enkä voinut enää hillitä itseäni. Purskahdin lohduttomaan itkuun ja vedin heidät kaikki itseäni vasten. Olimme olleet niin kauan yhdessä, että minuun suorastaan sattui. Minusta tuntui siltä, kuin teurastaja olisi erottanut minusta kirveellään palan ja sitten jättänyt minut vajavaiseksi, ontoksi ruhoksi.

Kaipasin heitä jo nyt sillä päivämme olivat lasketut.

Oli niin paljon asioita, joita olisin halunnut vielä tehdä heidän kanssaan, mutta ne kaikki saivat jäädä, heti kun astuisin Englantiin menevään laivaan.

Puristin heidät vielä tiukemmin itseäni vasten, kunnes Maria alkoi kiemurrella. Miten me ikinä selviäisimme eron tuottamasta tuskasta? Miten me pystyisimme elämään ilman toisiamme? Tämä paikka oli meidän kotimme, jonka ulkopuolella ei ollut elämää ja sen ajatteleva sai minut kauhun valtaan.

Englannin suurlähettiläämme oli toki kertonut matkoistaan Englannin hoviin ja hän oli aina moittinut,

joko ruokaa tai säätä.

”Englantilaiset ovat suorastaan sikoja ruuan suhteen”,
hän tapasi aina ilmaista.

Siellä kylmät tuulet ujelsivat huoneen nurkissa ja sade
oli asia, joka ei tuntunut koskaan loppuvan. Auringon
säteet eivät olleet siellä läheskään yhtä lämpimät kuin
Kastiliassa.

Siellä aurinko paistoi vielä korkeammalta, eivätkä sen
säteet ihan yltäneet maahan asti. Ja englantilaisten
kokkien valmistamat ateriat olivat lähettiläs Juan De
Pueblan mielestä niin luotaantyöntäviä, ettei niitä
pystynyt edes katsomaan, saati syömään.

Vuonna 1485 Englannin kuningas Richard III on voittanut Ruusujen sodan ja hän tarvitsee itselleen uuden kuningattaren. Vain 15-vuotias Espanjan prinsessa Isabella valitaan hänen morsiamekseen ja siitä alkaa seikkailun täyteinen matka kohti Englantia ja avioelämää kuningattarena.

BoD



9

789528

085942